

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/46556 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 30 maart 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

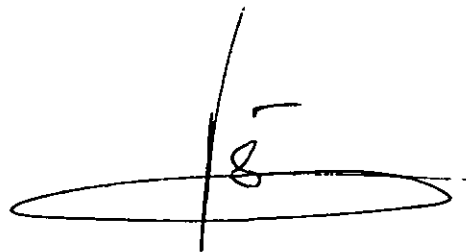
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

282-490.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/46556

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 30 maart 2007

inzake

geboren op
Burger van Servië en Montenegro,
eiser,
gemachtigde mr. S.E.B. den Boer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. P. van Zijl.

Procesverloop

Bij besluit van 29 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 16 maart 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 29 augustus 2006 in rechte stand kan houden.

2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiser, etnisch Serviër, is afkomstig uit de plaats . Eisers jongere broer heeft bij de Schorpioenen, een paramilitaire eenheid, gediend en was daar ook cameraman. heeft beelden gemaakt van door de Schorpioenen gepleegde moorden op zes gevangen genomen moslims uit Srebrenica en heeft een videoband met deze beelden aan het Joegoslavië Tribunaal overhandigd, opdat de wereld kon zien wie wat had gedaan. Als gevolg hiervan werden eiser, zijn broers en zijn overige familie sinds 2004 bedreigd.

AWB 06/46556

2

In het najaar van 2004, toen _____ samen met zijn gezin op visite was bij zijn broer _____, woonachtig in _____, en eiser op de woning van _____ paste, kwamen twee leden van de Schorpioenen, _____, naar de woning van _____ en vroegen naar hem. _____ had geruchten gehoord omtrent de videoband, waarop te zien was dat hij moslims om het leven bracht, en stelde dat hij, samen met mensen van de Staatsveiligheidsdienst en de politie, _____ en eiser om het leven zou brengen, indien die geruchten klopten. _____ is vervolgens, na bemiddeling van het Joegoslavië-tribunaal en de Amerikaanse ambassade, met zijn gezin in veiligheid gebracht. Na het vertrek van _____ heeft eiser op diens huis gepast. Voor dit huis zijn foto's van eiser gemaakt, welke in een krant zijn verschenen. Op een dag in mei 2005 werd de videoband van _____ op televisiezoekers als BBC en CNN vertoond. Een dag eerder zijn _____ gearresteerd. Na het vertrek van _____ werden eiser en de overige familieleden van _____ beschuldigd van landverraad. Ook dreigden de inwoners van _____ en omgeving hen te vermoorden en het huis van _____ in brand te steken. Op 20 oktober 2005 werd eiser uitgescholden en mishandeld. Van deze mishandeling heeft eiser bij de politie aangifte gedaan. De daders kregen slechts een waarschuwing. Eiser, die in de jaren 1991 en 1992 bij de civiele politie was gestationeerd, weet dat de daders in een dergelijke situatie naar het bureau hadden moeten worden meegenomen, in plaats van hen enkel een waarschuwing te geven. De agenten zeiden dat ze een en ander aan de rechtbank zouden doorgeven. Een dag later, op 21 oktober 2005, werd eiser nogmaals door dezelfde personen bedreigd. Eiser wist te vluchten en wederom de politie te waarschuwen. Eiser heeft er toen bij de politie op aangedrongen dat zij de daders strenger zou aanpakken. Vervolgens zijn de agenten naar de daders toe gegaan. Later hebben ze eiser medegedeeld de daders weggejaagd te hebben en hun een waarschuwing te hebben gegeven. De daders zouden hebben verklaard dat het allemaal een grapje was geweest. Eiser heeft de uitkomst van de procedure bij de rechtbank niet afgewacht en is ondergedoken in _____ alvorens op 14 december 2005 naar Nederland te vluchten. Op 11 en 12 april 2006 heeft eisers broer _____ via een videoconferentie verklaringen afgelegd in het proces in Belgrado tegen leden van de Schorpioenen.

3. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser het slachtoffer is geworden van een algemeen delict, waartegen bescherming door de autoriteiten kan worden ingeroepen. Gebleken is dat eiser door drie personen, genaamd _____ en hun vader _____ tweemaal is bedreigd en eenmaal is mishandeld omdat zij zouden weten dat eisers broer _____ binnen het Joegoslavië-Tribunaal tegen de zogenaamde Schorpioenen getuigt. Van een volkswoede tegen eiser is volgens verweerder geen sprake. Ook is volgens verweerder niet gebleken dat de autoriteiten of de Schorpioenen achter de bedreigingen of mishandeling van eiser zouden zitten. Evenmin is gebleken dat de autoriteiten geen bescherming wilden of konden bieden tegen de mishandeling en bedreiging van eiser.

4. Eiser stelt zich op het standpunt dat bescherming niet kan worden verkregen omdat de autoriteiten (de Staatsveiligheidsdienst) volledig door de Schorpioenen worden gecontroleerd. Verder heeft eiser erop gewezen dat hij vreest voor represailles van de kant van de bevolking. Eiser is van mening dat hij in zijn situatie geen bescherming van de autoriteiten kan krijgen, aangezien hij als broer van _____ als landverrader wordt beschouwd.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

AWB 06/46556

3

6. De rechtbank stelt voorop dat de gemachtigde van eiser ter zitting heeft aangegeven dat het beroep op de a-grond niet langer wordt gehandhaafd. Het geschil spitst zich derhalve toe op de vraag of eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen heeft voor een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Beoordeeld dient te worden of aannemelijk is dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

7. Verder stelt de rechtbank vast dat na het bestreden besluit door eiser stukken zijn overgelegd ter onderbouwing van zijn verklaringen. De rechtbank stelt vast dat zij verweerder niet in de gelegenheid heeft gesteld schriftelijk op de ingebrachte stukken te reageren, als bedoeld in artikel 83, derde lid, van de Vw 2000. Verweerder heeft desgevraagd ter zitting aangegeven geen behoefte te hebben aan de mogelijkheid van een schriftelijke reactie, aangezien niet te verwachten valt dat daarbij een andere reactie wordt gegeven dan thans ter zitting gedaan. De overgelegde stukken geven immers een algemene beschrijving van de situatie en werpen geen nieuw licht op de zaak.

8. De rechtbank stelt voorts vast dat verweerder - blijkens het bestreden besluit en het hierin als herhaald en ingelaste voornemen - uitgaat van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen.

9. Ingevolge artikel 3 van het EVRM, artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (Anti-Folterverdrag) en artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) dient te worden beoordeeld of aannemelijk is dat eiser bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

10. Volgens de uitspraak van het Europees Hof tot bescherming van de rechten van de mens (EHRM) van 30 oktober 1991 inzake (RV 1991, 19) dient, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, sprake te zijn van specifieke individuele omstandigheden (*special distinguishing features*), waaruit een verhoogd risico voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM valt af te leiden. De enkele mogelijkheid (*mere possibility*) van schending is onvoldoende. Het is dan ook aan eiser om aannemelijk te maken dat er sprake is van concrete, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden, die met zich meebrengen dat eiser een verhoogd risico loopt op een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

11. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag geen daadwerkelijk concrete redenen heeft aangevoerd, gelegen in hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden, die de conclusie rechtvaardigen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

12. De rechtbank stelt vast dat van de zijde van eiser veel algemene informatie is gegeven waaruit blijkt dat de staatsveiligheidsdienst en de politie door de Schorpioenen worden gedomineerd. Verder heeft eiser gewezen op de serieuze problematiek van zijn broer

AWB 06/46556

4

als gevolg van diens bekend geworden informatie aan het Joegoslavië Tribunaal. Uit het asielrelaas van eiser blijkt echter niet dat een en ander tot een onhoudbare situatie voor eiser zelf in diens land van herkomst heeft geleid. De rechtbank wil aannemen dat de daden van eisers broer tot repercussies kunnen leiden, doch met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij terugkeer het slachtoffer zal worden van een echte volkswoede. Uit het relaas van eiser blijkt in wezen van niet meer dan twee concrete incidenten in . Daartegen heeft eiser de bescherming van de autoriteiten kunnen inroepen. De autoriteiten hebben van deze incidenten proces-verbaal opgemaakt en dit doorgezonden aan de rechtbank. Deze procedure heeft eiser echter niet afgewacht en zijn land van herkomst verlaten.

Eisers standpunt dat hij als broer van een (beschermde) getuige als verrader zal worden geliquideerd vindt geen steun in de rapporten van UNHCR, Amnesty International en het algemeen ambtsbericht van Buitenlandse Zaken betreffende Servië en Montenegro van juli 2005.

13. Eiser heeft in dit verband nog verwezen naar het standpunt van mevrouw N. Kandic. Mevrouw Kandic is oprichter en directeur van het Centrum voor Humanitair Recht in Belgrado en zij onderhield in de jaren negentig contacten tussen mensenrechtengroepen in Belgrado en Kosovo. Mevrouw Kandic werkt samen met het Joegoslavië Tribunaal te Den Haag en is op de hoogte van de problematiek zoals deze zich ten aanzien van eiser en zijn broer heeft voorgedaan. Volgens mevrouw Kandic zijn de Rode Baretten en de Schorpioenen de (feitelijke) veiligheidsorganen van Servië. Mevrouw Kandic heeft verklaard dat zij niet kan bewijzen dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst aan mishandeling van de zijde van de Schorpioenen zal worden blootgesteld, maar dat zij zulks niet uitsluit.

14. Naar het oordeel van de rechtbank valt ook uit de verklaring van mevrouw Kandic af te leiden dat mishandeling van eiser niet meer dan een "mere possibility" vormt als bedoeld door het EHRM. Daarnaast kan uit de verklaring van mevrouw Kandic niet worden afgeleid dat bescherming van eiser niet tot de mogelijkheden behoort. Mevrouw Kandic heeft immers slechts verklaard er niet zeker van te zijn dat de politie bedreiging zal kunnen voorkomen. Hierdoor blijft de verklaring van mevrouw Kandic ook in dat opzicht steken in speculatieve overwegingen.

15. Gezien het vorenstaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op de grond als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

16. Het beroep is derhalve ongegrond.

17. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 06/46556

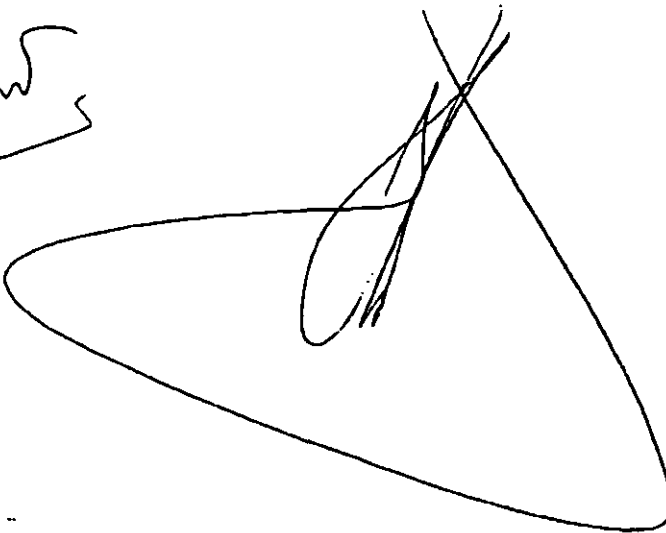
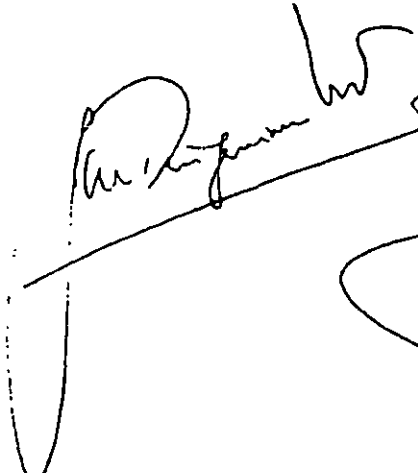
5

Beslissing

De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van G.C.A. Dingemans Wierds als griffier op 30 maart 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONFORM
DE RECHTER VAN
DE RECHTBANK
SECTOR BESTUURSRECHT
TE 'S-HERTOGENBOSCH

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 03 APR. 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Spinhuiswal 2
5211 JG 'S-
HERTOGENBOSCH
Postbus 1308
5200 BJ 'S-
HERTOGENBOSCH
tel 073 - 6158800
fax 073 - 6158809
www.rechtsbijstandasiel.nl

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 APR 2007	
ZAANK. 2007-02884	
AAN: VI	
GEHANDELD: DD:	PAR: →

Afd. Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

fax : 070 - 36 51 380
Aantal pagina's :
Per fax en per post

mw mr C.C.H.M.
Backerra
advocaat

mw mr S.E.B. den Boer
advocaat

mw mr H.W. Costermans
jurist

mw mr I. van den Elshout
advocaat

mw mr E.L. Garnett
advocaat

drs J.W. de Haan
jurist

mw mr J.M. Landsman
jurist

mw mr M.A.C. Siemerink
jurist

mw mr A.A. Douw
jurist

mr A.F.J. Lemmers
jurist

APPÈLSCHRIFT

Betreft :
Verblijvende te : AZC Echt,
Geboortedatum :
Land van Herkomst : Burger van Servië en Montenegro
Ons kenmerk : SdB / 0600379

Appellant , geboren op , Burger van Servië en Montenegro, verblijvend in het AZC in Echt kiest in deze zaak woonplaats op het adres van mr S.E.B. den Boer, advocate werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel, Postbus 1308, 5200 BJ 's Hertogenbosch, die verklaart tot het indienen van het onderhavige appèlschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met recht van substitutie. Een verklaring dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1)

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van de SRA, die is geopend bij de Afdeling bestuursrechtspraak.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's Hertogenbosch, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 30 maart 2007, verzonden op 3 april 2007, met het procedure.nr. 06/46556.
Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In de bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (nu : Staatssecretaris van Justitie), verder te noemen verweerder, van 29 augustus 2006.

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure 'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep' (TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rex: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief 1. richt zich tegen rechtsoverweging 14.

"Naar het oordeel van de rechtbank valt ook uit de verklaring van mevrouw Kandic af te leiden valt dat de mishandeling van appellant niet meer dan een "mere possibility" vormt als bedoeld door het EHRM. Daarnaast kan uit de verklaring van mevrouw Kandic niet worden afgeleid dat bescherming van eiser niet tot de mogelijkheden behoort. Mevrouw Kandic heeft immers slechts verklaard er niet zeker van te zijn dat de politie bedreiging zal kunnen voorkomen. Hierdoor blijft de verklaring van mevrouw Kandic ook in dat opzicht steken in speculatieve overwegingen."

Naar mening van appellant geeft de rechtbank een onjuiste uitleg van de jurisprudentie van het EHRM betreffende artikel 3 EVRM en neemt de rechtbank ongemotiveerd relevante punten niet mee bij de beoordeling. De rechtbank heeft haar oordeel ondeugdelijk gemotiveerd.

Toelichting.

De rechtbank verwijst in r.o.10 naar het arrest om het kader vast te stellen. Het zou om een "mere possibility" moeten gaan. Hierin werd verder vereist dat er sprake moest zijn van 'special distinguishing features'.

"In *and Others v. United Kingdom*,²⁷ which concerned the case of five Tamils removed from the United Kingdom to Sri Lanka, the Court gave useful indications as to the nature of evidence to be provided. The Court stated that The evidence ..., as well as the general situation, does not establish that their personal position was any worse than the generality of other members of the Tamil community or other young male Tamils who were returning to their country... A mere possibility of ill-treatment, however, in such circumstances, is not in itself sufficient to give rise to a breach of Article 3. "(para. 111, emphasis added). (prod.3) *over* *7*

Ten eerste merkt appellant op dat er iets meer staat in het arrest : namelijk : in such circumstances ! Het ging in die uitspraak er over dat bij terugkeer de persoonlijke situatie niet slechter was dan in het algemeen bij andere leden behorend tot Tamilgemeenschap. Het Hof voegt in de zaak *v. The Netherlands* (EHRM 11 januari 2007) daaraan toe: 148 (...) However, in the present case, the Court considers, on the basis of the applicant's account and the information about the situation in the "relatively unsafe" areas of Somalia in so far as members of the Ashraf minority are concerned, that it is foreseeable that upon his return the applicant will be exposed to treatment in breach of Article 3. It might render the protection offered by that provision illusory if, in addition to the fact that he belongs to the Ashraf – which the Government have not disputed –, the applicant be required to show the existence of further special distinguishing features.

Uit de uitspraak van *wordt duidelijk dat de eis van special distinguishing features niet in zijn algemeenheid geldt, maar wel in de situatie in de zaak*. Ik verwijs hiervoor ook naar de noot van Kok bij RV 2003, 16. In het geval van *was slechts sprake van een "mere possibility" dat de betrokken Tamilmannen het slachtoffer zouden worden van 3 EVRM schendingen.*

In de zaak van appellant is sprake van een 'foreseeable risk' bij terugkeer. In zijn zaak gaat het niet om het behoren tot een groep, maar gaat het om zijn persoon, "als broer van" die een geïndividualiseerd risico loopt. In dat geval wordt de eis van "special distinguishing features" niet gesteld.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Appellant is daarnaast van mening dat onvoldoende rekening is gehouden met zijn speciale individuele situatie. Omdat zijn broer de wereld de video getoond heeft over de moorden in Srebrenica en omdat hijzelf ook de verblijfplaats van verschillende verdachten bekend gemaakt geeft, die daarna opgepakt zijn, wordt hij bedreigd en gezien als landverrader.

Appellant was in het verleden, voor zijn vlucht, al slachtoffer geworden van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, waartegen geen bescherming kon worden geboden. Appellant is al eens zwaar mishandeld. Daags daarna werd appellant weer bedreigd. De rechtbank gaat er ten onrechte vanuit dat er bescherming geboden kan worden tegen een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het gaat bij appellant en om burgerbevolking die hem en zijn broer zien als landverraders, maar daarnaast ook de staatsveiligheidsdienst, familieleden van diegenen die door toedoen van appellant opgepakt en veroordeeld zijn en worden. Dit zijn omstandigheden die concreet op zijn persoon betrekking hebben.

Appellant heeft een brief ingebracht van mevrouw Kandic, oprichter en directeur van het Centrum van Humanitair Recht in Belgrado (productie 4). In haar verklaring stelt zij onder andere dat zij niet kan bewijzen dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst aan mishandeling van de zijde van de Schorpioenen zal worden blootgesteld, maar dat zij dat niet uitsluit en "He can be in dangers should he decide to come to Serbia, because the War Crimes Trial Chamber will hand down a judgment for the accuses members of the Scorpions unit and their commander in april."

Appellant is van mening dat er sprake is van een voorzienbaar risico bij terugkeer, nu hij al slachtoffer is geworden in het verleden, nu er geen effectieve bescherming geboden kan worden, (en daarmee bedoelt hij dat hij niet weer een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM hoeft te ondergaan). De broer van appellant is na de verklaringen bij het Joegoslavië Tribunaal veilig in een ander land ondergebracht met zijn gezin.

Naar mening van appellant komt de rechtbank tot een onjuist oordeel en loopt hij bij terugkeer wel degelijk een "real risk" op een behandeling in strijd met artikel 3; EVRM.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Tot slot verzoek ik u het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

Mr E.E.B. den Boer

gemachtigde